

DZIENNIK KOMISARIJATU RZĄDU NA M. ST. WARSZAWĘ WYCHODZI CODZIENNIE Z WYJĄTKIEM ŚWIĄT I NIEDZIEL.

Opłata: a) Instytucji państwowych i komunalnych mk. 450 za wiersz nonparela. b) Instytucji i osób prywatnych 600 mk. za wiersz nonp. pierwszy raz; za każdy następny raz 25 proc. ustępstwa. c) Trzykrotne ogłoszenie o zgubieniu paszportu wewnętrznego lub dowodu osobistego 1000 mk. d) Trzykrotne ogłoszenie (do trzech wierszy) o zgubieniu wszelkich innych dokumentów 1500 mk. Szerokość wiersza wynosi 25 liter.

Przebiega: Miesięcznie z dostarczeniem do domu 1800 mk. Cena egzemplarza pojedynczego w redakcji 60 mk.

Adres: Senatorska 12, (pałac Blanka) lewa oficyna, I-o piętro. Redakcja pokój № 37. Administracja pokój № 37.
Telefon № 417-03.

Treść numeru 284-go.

1. Z Komisarijatu Rządu: Zawiadomienie.
2. Ustawa o przyznawaniu nagród za zwalczanie przemyślnictwa.
3. Rozporządzenia w przedmiocie opodatkowaniu spirytusu na obszarze Rzeczypospolitej polskiej.
4. Dział policyjny.
5. Kronika
6. Ogłoszenia.

Od Administracji.

Administracja „Dziennika Komisarijatu Rządu na m. st. Warszawę” zawiadamia, że przyjmuje wszelkie ogłoszenia poszukiwania, zawiadomienia o zaginionych dokumentach i inne.

Biuro Administracji czynne od godziny 10-ej do 2-ej po południu.

Od Redakcji.

Redakcja „Dziennika Komisarijatu Rządu na m. st. Warszawę” zawiadamia Instytucje Państwowe, że przyjmuje do opublikowania wszelkie komunikaty, które dotyczą mieszkańców Warszawy.

Redakcja czynna od godziny 8-ej zrana do 3-ej po południu. Adres Redakcji i Administracji: Warszawa, Senatorska 12 (pałac Blanka) lewa oficyna, I-sze piętro. Redakcja pokój № 37. Administracja pokój № 37. Telefon № 417-03.

Z KOMISARIJATU RZĄDU.

Zawiadomienie.

Nakładem Ministerstwa Spraw Wewnętrznych została wydana część V-a Skorowidza Dekretów, Ustaw, Rozporządzeń i Okólników, opracowana przez Radcę Ministerjalnego Romana Hausnera.

Część V-ta obejmuje wszystkie normy prawne i przepisy, które w czasie od 1 stycznia do 1 czerwca 1922 roku zostały zamieszczone w Dzienniku Ustaw, Monitorze Polskim, oraz w Dziennikach i wydawnictwach urzędowych wszystkich Ministerstw i Urzędów Centralnych.

Cena skorowidza, objętości XII-109 str. wynosi 700 mk. za egzemplarz broszurowany.

Równocześnie została podwyższona cena części IV-ej Skorowidza z 350 na 500 mk. za egzemplarz broszurowany.

Z powodu wyczerpania części I, II i III Skorowidza wydany został nakładem Ministerstwa Spraw Wewnętrznych Skorowidz, opracowany przez Naczelnika Wydziału D-ra Tadeusza Konckiego i radcę Ministerjalnego Romana Hausnera, który obejmuje w jednym tomie cały materiał zawarty poprzednio w części I, II i III a zatem za czas od stycznia 1918 r. do 30 czerwca 1921 roku.

W nowym opracowaniu powyższy materiał uległ znacznemu skróceniu. Również w układzie Skorowidza, który zresztą w zasadzie pozostał ten sam zaprowadzono pewne zmiany, które ułatwiają korzystanie z książki, pozatem przy ponownym opracowaniu materiału dokonano rewizji ogłoszonych przepisów ze stanowiska ich mocy obowiązującej, przyczem wykreślono w przeważnej części te przepisy, które moc obowiązującą straciły.

Cena skorowidza objętości XIII-259 str. wynosi 1500 mk. za egzemplarz broszurowany.

Poszczególne egzemplarze Skorowidza można nabywać także w księgarni F. Hościaka, Warszawa, ul. Senatorska Nr. 22.

USTAWA

z dnia 26 września 1922 r.
o przyznawaniu nagród za zwalczanie przemyślnictwa.

(Dokończenie)

Art. 11. Gdyby suma, przyznana przez komisję tytułem nagrody, względnie nagród, za jeden i ten sam wypadek wykrycia przemyślnictwa (art. 8) przekraczała kwotę 220.000 mk. wypłaca urząd celny nagrodę narazie tylko w kwocie 250.000 mk. i przedkłada sprawę Ministerstwu Skarbu (wprost) celem uzyskania pozwolenia na wypłatę reszty przyznanej nagrody. W tym wypadku Ministerstwo Skarbu może zmienić uchwałę komisji jedynie co do nadwyżki ponad wypłaconą już sumę.

Gdyby przewodniczący komisji miał w pewnym wypadku wątpliwość czy nagroda może być wogóle przyznana, albo czy towar nie oszacowany za wysoko, może wstrzymać wykonanie uchwały i przedkłada sprawę natychmiast do decyzji Ministerstwu Skarbu ze swoim wnioskiem, podając powody swoich wątpliwości.

Uprawnienia wynikające z niniejszej ustawy dla rzeczonych komisji, względnie dla Ministerstwa Skarbu może Minister Skarbu przekazać według swego uznania, władzom celnym lub skarbowym I względnie II instancji.

Art. 12. Przeciw orzeczeniu komisji nie przysługuje żaden środek prawny.

Art. 13. Wykonanie niniejszej ustawy powierza się Ministrowi Skarbu, a o ile zarządzenie miało być dotyczyć batalionów celnych, to w porozumieniu z Ministrem Spraw Wewnętrznych, lub Ministrem Spraw Wojskowych.

Art. 14. Niniejsza ustawa wchodzi w życie z dniem jej ogłoszenia i z tym dniem traci moc swoją obowiązująca ustawa tymczasowa z dnia 19 grudnia 1919 r. o przyznawaniu nagród za pomoc w zwalczaniu przemyślnictwa (Dz. U. R. P. z 1920 r. № 2, poz. 9) oraz wszelkie wydane na jej podstawie rozporządzenia.

Marszałek:
Trampeżyński.

Prezydent Ministrów
Juljan Nowak.

Minister Skarbu:
Jastrzębski.

Minister Spraw Wewnętrznych
Antoni Kamiński.

Minister Spraw Wojskowych
Szankowski.

ROZPORZĄDZENIE

Ministra Skarbu

z dnia 21 listopada 1922 r.
w celu wykonania rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 20 listopada 1922 r. w przedmiocie zmian w postanowieniach o opodatkowaniu spirytusu na obszarze Rzeczypospolitej Polskiej.

Na mocy § 6 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 20 listopada 1922 r. w przedmiocie zmian w postanowieniach o opodatkowaniu spirytusu na obszarze Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. U. R. P. Nr. 104, poz. 953), zarządza się co następuje:

§ 1. Przedsiębiorcy fabryk wódek (likierni, rozlewni), tudzież hurtowi i detaliczni sprzedawcy wódek, obowiązani są zamknąć z końcem listopada 1922 r. prowadzone w ich przedsiębiorstwach książki i rejestry przychozów i rozchodu spirytusu i wyrobów wódczanych i wyprowadzić pozostały na dzień 1 grudnia 1922 r. zapas.

Przedsiębiorcy ci, jak również osoby prywatne, posiadające na zapasie z dniem 1 grudnia 1922 roku więcej, jak 5 litrów stustopniowego spirytusu, zawartego w spirytusie i wyrobach wódczanych, winny zgłosić pisemnie w 2 egzemplarzach najpóźniej do 3 grudnia 1922 roku (włącznie) w b. zaborze rosyjskim właściwemu urzędowi akcyz i monopolów, zaś poza siedzibą tego urzędu właściwemu inspektorowi kontroli skarbowej, a w b. zaborze austriackim i pruskim równorzędnym urzędowi skarbowym — cały zapas spirytusu i wyrobów wódczanych likierów, wódek, rumu, koniaku i t. p.), jaki znajdować się będzie u nich w dniu 1-go grudnia 1922 r.

Odbiorcy posyłek spirytusu, wzgl. wyrobów wódczanych, wysłanych przed dniem 1 grudnia 1922 r., a odebranych po tym dniu, obowiązani są zgłosić je powyżej wymienionym urzędom w przeciągu 3 dni po odbiorze.

Zgłoszenie zapasów ma zawierać dane co do ilości i stopniowości spirytusu, a co do wyrobów wódczanych ilość i pojemność naczyni, zawierających te wyroby i ogólną ilość litrów bieżących, dalej miejscowość i miejsce przechowania zapasów.

§ 2. Przyjmujący zgłoszenie zbada ścisłość dat wniesionego oznajmienia, potwierdzi na obu egzemplarzach oznajmienia dzień zgłoszenia, umieści pod potwierdzeniem swój podpis i pieczęć urzędową,

